

HEILS TOE-EIGENING

VAN DER GROE

ontleend aan "Toetsteen der ware en valse genade"

Waar God nu alzo uit loutere genade de gelovige zondaar de gerechtigheid van Christus schenkt en toerekent, daar heeft zulks dan ook altijd die uitwerking, dat het hem zeker versterkt tot zijn volkomen en waarachtige rechtvaardigmaking, aangezien de gelovige, bekleed zijnde met die gerechtigheid van Christus, dan nu ook in het Goddelijk gericht geoordeeld en gehouden wordt, even, als had hij nooit zonde gehad, noch gedaan, ja, als had hij ook al de gehoorzaamheid volbracht, die Christus voor hem volbracht heeft.

Twee dingen doet hier dan die toegerekende gerechtigheid van Christus aan de zondaar, die gelooft.

Zij neemt de zonde van hem weg, en zij geeft hem de rechtvaardigheid in de plaats.

(1) Het is zeker, dat, als wij nu zo staan door het geloof in Christus, en in Zijn toegerekende gerechtigheid, wij dan ook aanstonds de vergeving van al onze zonden en de eeuwige verlossing van de vloek der Wet van God ontvangen, en dat wij nu van de allerheiligste Majesteit worden geacht, als die nooit tegen dezelve gezondigd hadden.

De Heere delgt onze overtredingen nu uit als een nevel, en onze zonden, als een wolk, en Hij wil dezelve nu niet meer gedenken.

Daarom is de rechtvaardigde gelovige dan voor God geheel on-zondig, zo ver hij is in Christus.

Het bloed Zijns Zoons reinigt hem van alle zonden.

Deze rechtvaardige heeft eenmaal voor de zonde geleden.

En daarom heeft God, Zijn Zoon zendende in de gelijkheid des zondigen vleses, en dat voor de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees.

En zo is de gelovige dan nu door Christus waarlijk van de zonde verlost, en de genade en gerechtigheid van God oordelen hem in de rechtvaardigmaking zo geheel vrij van dezelve te zijn, om Christus wil, evenals had hij nooit zonde gehad noch gedaan.

O, zalige rechtvaardigmaking! Door u kan een arm gelovig zondaar nu zeggen: "ik ben geheel en voor eeuwig zonder zonde in mijn Heere Jezus Christus.

Eertijds was ik een zeer snood en gruwelijk zondaar, of een schijnheilig hypocriet, maar zie, ik ben afgewassen, ik ben geheiligd, ik ben gerechtvaardigd, in de naam des Heeren Jezus, en door de Geest onzes Gods.

En gelijk ik in Hem geheel onzondig ben, zo ben ik door Hem dan nu ook vrijgemaakt van de vloek der Wet en van de eeuwige dood en de Heere God is nu eindeloos mijn verzoende Vader in Christus, en ik heb anders niet, dan enkel goedertierenheid en zaligheid nu van Hem te verwachten."

(2) De zonde alzo weggenomen zijnde, ontvangt de gelovige zondaar in Christus de rechtvaardigheid in de plaats.

Want God, hem om Zijns Zoons wil rechtvaardigt, oordeelt hem nu alzo heilig, volmaakt en rechtvaardig te zijn, evenals had hij ook al de gehoorzaamheid volbracht, die Christus voor hem volbracht heeft.

De gehele Middelaarsgehoorzaamheid, en alle de heilige en volmaakte verdiensten van de Heere Jezus worden hem nu van God als zijn eigen gerechtigheid geschonken en toegerekend.

Dan wordt hij gerekend, als één plant met Christus, en diensvolgens zo rechtvaardig als Christus Zelf is in Zijn Middelaarsgerechtigheid.

En hieruit volgt dan ook, dat de gelovige nu gewis een erfgenaam des eeuwigen levens is.

Uit de rechtvaardigheid des geloofs volgt noodzakelijk het volkomen recht ten eeuwige leven, en dat er tussen die beide genadeweldaden een vast onverbreekelijk verband is.

Alles bijeen getrokken zijnde, zo zal die heerlijke rechtvaardigmaking van de uitverkoren en gelovige zondaar dan eigenlijk bestaan in deze twee delen.

- (1) In de genadige toerekening van de volmaakte Middelaarsgerechtigheid van de Heere Jezus Christus.
(2) In de genadige rechtvaardiging van de arme zondaar om dezelve.

Het ene is, als de grond, en het andere, als het gebouw, dat op die grond wordt neergesteld.

En beide zijn zij alzo nauw tezamen gevoegd, dat zij ook niet een ogenblik van elkaar gescheiden kunnen worden.

De toerekening daar zijnde door het geloof, zo is de rechtvaardiging ook aanstonds daar.

Beide zijn zij, als een enige genadeweldaad van God, waarin alles naar des Apostels beschrijving aaneen hangt: Wij dan gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God door onze Heere Jezus Christus; Door Welke wij ook de toeleiding hebben door het geloof tot deze genade, in welke wij staan, en roemen in de hoop der heerlijkheid Gods, Rom. 5:1, 2.

Hij noemt hier niets, dan hetgeen wezenlijk inhangt in de waarachtige rechtvaardigmakingsgenade, zoals alle oprechte uitverkoren gelovigen dezelve van God ontvangen, ten einde hen aanvankelijk in de zekere bezitting van het eeuwige leven te stellen.

Dan, deze gehele genadehandel van des zondaars rechtvaardiging hangt alzo middellijkerwijs ten enenmale aan de deugdelijkheid en oprechtheid van zijn geloof, hetwelk van de Heilige Geest door het Evangelie in zijn hart ingeplant, en gedurig onderhouden en versterkt wordt.

Dezelve gaat (gelijk de Catechismus hier de knoop van alles toehaalt), niet anders over hem, dan zo ver hij zulke weldaad met een gelovig hart aanneemt.

Zonder dit ene stuk wel te vatten, zal men van de gehele rechtvaardigmakingsleer nimmer iets recht verstaan.

Daar moet dan voor alle dingen bijzonder wel gelet en in acht genomen worden, dat de volmaakte Middelaarsgerechtigheid van de Heere Jezus Christus (**die van ons gelovig omhelsd en aangegrepen moet worden, indien wij alzo rechtvaardig voor God zullen staan**, als er getoond is), ons op geen andere wijze door Zijn genade wordt gegeven en toegerekend, dan in manier van een zuivere Goddelijke belofte, ons voorgesteld in het Heilig Evangelie.

Ja de gehele weldaad van de rechtvaardigmaking, zoals die hier nu geopend is, ligt enkel opgewonden in de belofte van het Evangelie en komt op deze wijze tot de oprecht boetvaardige en gelovige zondaar, **teneinde van hem, door de Heilige Geest, hartelijk omhelsd en toegeëigend te worden.**

Zo leerde de Zaligmaker de discipelen na Zijn opstanding, dat de bekering en de vergeving der zonden in Zijn Naam, gepredikt moest worden onder alle volken, beginnende van Jeruzalem, Luc. 24:47.

En wat is de vergeving der zonde toch anders, dan die grote Goddelijke weldaad van de genadige rechtvaardigmaking in Christus?

En zie, even die heerlijke weldaad, met alles wat daartoe behoort, verkondigt en belooft God nu in het Evangelie aan alle arme gelovige zondaren zonder onderscheid, die dezelve alzo maar oprecht begeren te ontvangen en aan te nemen in de Heere Jezus Christus.

Want deze geven getuigenis alle de Profeten, dat een iegelijk, die in Hem gelooft, vergeving der zonden ontvangen zal door Zijn Naam, Hand. 10:43. En deze dierbare Evangeliebeloften hebben de Apostelen, als Gods gezanten, de volkeren in de wereld ook alom gepredikt en bekend gemaakt, en zij hebben ook allen arbeid aangewend, om een ieder toch te bewegen tot het oprecht geloven en aannemen van dezelve. Het ene voorbeeld van de Apostel Paulus mag ons zulks genoegzaam leren. Zo zij u dan bekend, mannen broeders (dus luidde zijn prediking tot de ongelovige Joden), dat door Dezen u vergeving der zonden verkondigd wordt; En dat van alles, waarvan gij niet kon gerechtvaardigd worden door de Wet van Mozes, door Dezen een iegelijk die gelooft, gerechtvaardigd wordt, Hand. 13:38, 39. Wat doet hij hier toch anders, dan dat hij hun de belofte van de genadige rechtvaardigmaking door Christus, als een getrouw Evangeliedienaar, van Godswege wel klaarlijk aanbiedt en voor ogen stelt? Met dat oogmerk, opdat zij dezelve door de inwendige werking van de Heilige Geest oprecht gelovig mochten aannemen, en alzo de rechtvaardigheid en het eeuwige leven in Gods beraamde weg door het geloof ook waarlijk verkrijgen zouden.

En voorwaar, die prediking van het Evangelie blijft onveranderlijk altijd dezelfde.

Dit Evangelie des Koninkrijks zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis allen volken, en dan zal ook eens het einde komen van de wereld zelf, zodra, als de laatste predikatie van het Evangelie zal geschied zijn en de laatste uitverkorenen nu ook geloofd zullen hebben. Waarom het dan ook het eeuwig Evangelie wordt genoemd.

En hoewel de mensen in de wereld onder Gods toelating ook zeer mogen arbeiden, om die zuivere Evangelieleer te verderven, en die te vervalsen met wettische of vrijgeestige inmengsels, blijft die Goddelijke waarheid, in spijt van de duivel en al zijn aanhang, toch eeuwig onveranderlijk, en zij zijn allen onder de vloek gelegd, al ware het ook een Engel uit de hemel, die een ander Evangelie verkondigde.

Ja, vanuit dat inzicht, dat de rechtvaardigmaking, en zelfs de gehele zaligheid, door middel van Gods genadige beloften in Christus, de ware gelovigen alzo geschonken, en van hen ontvangen worden, heten zij dan ook terecht kinderen der belofte, en erfgenamen naar de beloftenis, en worden gezegd, verzegeld te zijn geworden met de Heilige Geest der belofte.

Voorheen waren de Israëlieten alleen zodanigen, en de heidenen waren toen vreemdelingen van de verbonden der belofte. Doch nu de middelmuur des afscheidsels onder het Evangelie afgebroken is door de dood van Christus, is de belofte der rechtvaardigmaking ook gekomen tot de heidenen, die nu mede-erfgenamen zijn van hetzelfde lichaam en mededeelgenoten Zijner belofte in het Evangelie.

Dit dan ontwijfelbaar zeker zijnde, dat God die grote weldaad der rechtvaardigmaking, door de Heere Jezus Christus, in de belofte van het Evangelie, aan alle ware boetvaardige en gelovige zondaren, uit loutere genade schenkt en voorstelt, en hun deze belofte door Zijn gezanten ook laat verkondigen, spreekt het dan immers vanzelf dat wij op geen andere wijze aan die Goddelijke weldaad waarlijk deel of gemeenschap kunnen krijgen tot onze zaligheid, **dan door middel van een oprecht zielsgeloof, waarmee wij die weldaad, op het voorstel van Gods belofte, alzo aannemen, en ons dezelve geheel toe-eigenen met een waar vertrouwen.**

Op die wijze heeft Abraham ook de belofte aangenomen, dat hij een erfgenaam der wereld zou zijn, in een gerechtvaardigde en verzoende staat met God, door het zaad der vrouw, zijnde die belofte niet door de wet aan hem, of zijn zaad geschied (want de wet heeft geen zuivere genadebeloften), maar door de rechtvaardigheid des geloofs, welke hen van God beloofd was in het Evangelie. En zie, dit zijn geloof is hem daarom tot rechtvaardigheid gerekend, Rom. Abraham komt hier voor als de Vader der gelovigen, en als het Patroon voor allen, die na hem geloven zullen. Zij zullen allen zonder onderscheid op dezelfde wijze als hij, door het geloof aan de belofte der rechtvaardigheid, gerechtvaardigd worden. Want het is niet alleen om zijntwille geschreven, dat hem toegerekend is, maar ook om onzenwil, welke het zal toegerekend worden, namelijk degenen, die geloven in Hem, die Jezus, onze Heere, uit de doden opgewekt heeft. Die overgeleverd is om onze zonden, en opgewekt om onze rechtvaardigmaking.

En hierom leren wij, dat wij gerechtvaardigd worden door het geloof, omdat wij door het geloof de Goddelijke belofte, of de beloofde weldaad der rechtvaardigmaking, welke Christus door Zijn dood en gehoorzaamheid voor ons verdiend heeft, in de kracht van de Heilige Geest oprecht omhelzen en aannemen.

Door het geloof nemen wij Christus Zelf aan, op de beloften van het Evangelie, en zó ontvangen wij Hem dan ook en verkrijgen ware gemeenschap aan Hem. En niet anders nemen wij de rechtvaardigmaking ook aan door het geloof op diezelfde Evangeliebelofte, als een zuivere genadeweldaad, door Christus ons verworven. En zie, dan ontvangen wij die Goddelijke weldaad ook, en worden alzo van God gerechtvaardigd. De Heere God belooft de genade der rechtvaardigmaking door Christus aan de boetvaardige zondaar, die gelooft in het Evangelie; dit is zeker. Wanneer de Heilige Geest, die de Geest der belofte is, ons die Goddelijke belofte nu ook met kracht komt drukken en verzegelen op ons gemoed, en ons dezelve waarlijk doet geloven en gelovig ook omhelzen en aannemen met een gehele en gewillige verzaking van alles, als dan ontvangen wij die beloofde rechtvaardigmaking, en worden zo door het geloof van God gerechtvaardigd; hetwelk niet minder zeker is.

En dus is dan ook zeker waarachtig, hetgeen de Catechismus ons leert tot een besluit, dat des gelovigen rechtvaardigmaking niet anders bestaat, dan in zo verre hij zulke weldaad van Gods genade met een gelovig hart aanneemt.

Al wie dezelve dan nog in genen dele waarlijk voor zich omhelzen, of met een gelovig hart aannemen kan, op grond van Gods genadebelofte in het Evangelie, die kan dan ook gewis nimmer part of deel daaraan bekomen, en mitsdien ook niet gerechtvaardigd worden, maar zo een zal altijd onboetvaardig en ongelovig in zijn eigengerechtigheid buiten Christus blijven staan, en daar onverzettelijk aan vasthouden, zonder zich op Gods zuivere genadebelofte in Christus te durven verlaten, door een waar geestelijk geloof, hetwelk Gods gave is.

En al wat de zodanigen zich nu nochtans van **de rechtvaardigmaking des geloofs willen toe-eigenen zonder een zodanig oprecht geloof, hoe subtiel en kunstig die handel ook mag liggen, dat is in de grond wezenlijk niet anders, dan een vals, bedrieglijk en zielverleidend waangeloof**, hetwelk, hoe fijn het van de mensen schoon gesponnen mag worden, hun toch nooit enig aandeel geven aan de ware Goddelijke geloofsrechtvaardigheid, die in Christus Jezus is.

En hier zullen wij dan nu weer als met de hand geleid worden tot een ander zeer voornaam en wezenlijk grondgebrek in de valse rechtvaardigmaking van vele tijdgelovigen en geveinsde Christenen.

Helaas! hoe jammerlijk misleidt de satan hier niet miljoenen van mensen in het Christendom, die de eigenlijke aard en gelegenheid van deze Goddelijke genade-handel, door hun geestelijke blindheid en ongelovigheid, niet recht verstaan, maar op die andere gronden, dan van een zuiver en waarachtig geloof aan de belofte van het Evangelie hun rechtvaardigmaking willen besluiten, en hun roeping en verkiezing vastmaken.

Zij hebben de ware leer van het Heilige Evangelie nog nooit recht begrepen: hoe alleen de genoegdoening en gerechtigheid van Christus onze gehele rechtvaardigheid is voor God, hoe dezelve ons uit loutere genade wordt geschonken in de belofte van het Evangelie, en hoe wij die niet anders kunnen deelachtig worden, dan zo ver wij zulke weldaad met een gelovig hart aannemen.

Laten er nu ook duizend boeken van de leer der genadige rechtvaardigmaking, ja van de gehele Evangeliewaarheid geschreven worden, het zal toch in de grond allemaal zo lopen op een heel of half Pelagiaans fatsoen, of anders in een Enthousiastisch kanaal, indien maar alleen dit aller wezenlijkst stuk van de genadige belofte Gods, en van 's mensen geestelijk geloof aan die belofte niet wel gevat wordt. **Hierin ligt de gehele ziel van deze heilige hoogwaardige leer, dat er een Goddelijke belofte van het Evangelie is, waardoor de Heere God ons arme verloren zondaren de rechtvaardigmaking belooft, uit loutere genade, in Christus, en dat er ook een Geest der belofte is, die het ware geloof werkt in de harten van alle uitverkorenen, waardoor zij die weldaad alzo aannemen en oprecht geloven.**

Waar een van beide nu slechts ontbreekt, daar kan dan in alle eeuwigheid geen zondaar van God gerechtvaardigd worden.

Maar het komt hier meest en bijzonder aan of de gelovige toe-eigening van de Goddelijke waarheden aan een ieders eigen gemoed, en op de heilige en krachtdadige werking van dezelve, binnen in het hart, door des Heeren Geest, zo tot een oprechte zielsvernederig, als tot een ware vereniging met God in Christus, en tot Een ongeveinsde bekering. Deze is toch alleen de zaligmakende genade, naar welke wij een ernstig onderzoek te doen hebben, om die bij onszelf te vinden.

Iedere waarheid van de Catechismus is een zuivere Goddelijke waarheid, ons in dier voege geopenbaard in het beschreven Woord. Dit moeten wij voor zeker houden, indien wij rechtzinnige Gereformeerde Christenen zullen zijn, met dewelke wij veronderstellen hier alleen te doen te hebben. **Daaruit volgt dat iedere waarheid, welke daar voorkomt, en zo als die daar voorkomt, een wezenlijke geloofswaarheid, die door ons waarachtig moet omhelsd worden, dat is, die wij recht moeten kennen, hartelijk toestemmen en onszelf gelovig toe-eigenen.**

En waar deze hartelijke toestemming of gemoedsoverreding van de Goddelijke waarheid zo gevonden wordt, daar is het niet mogelijk, dat de waarachtige en krachtdadige toe-eigening van de waarheid, aan 's mensen hart, zou kunnen ontbreken.